

DOMSTOLENS DOM

av den 21 mars 2000

i de förenade målen C-110/98–C-147/98 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña): Gabalfrisa SL m.fl. mot Agencia Estatal de Administración Tributaria (AEAT) ⁽¹⁾

(”Begreppet nationell domstol i den mening som avses i artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) — Upptagan- de till sakprövning — Mervärdesskatt — Tolkning av artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Avdrag för ingående skatt — Transaktioner som hänför sig till tiden före verksamhetens inledande”)

(2000/C 149/09)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelnings- ordförandena J. C. Moitinho de Almeida, referent, L. Sevón och R. Schintgen samt domarna P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: R. Grass), har den 21 mars 2000 avkunnat dom i de förenade målen C-110/98–C-147/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Gabalfrisa SL m.fl. och Agencia Estatal de Administración Tributaria (AEAT), angående tolkningen av artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en skattskyldig måste uppfylla vissa villkor för att få göra avdrag för mervärdesskatt som han har betalat innan han regelbundet genomför de skattepliktiga transaktionerna, exempelvis att han, innan skatten betalas, måste lämna in en anmälan om verksamheten och att det högst får gå ett år mellan denna anmälan och det att de skattepliktiga transaktionerna verkligen genomförs, varvid underlåtenhet att uppfylla dessa krav får till följd att avdragsrätten upphör eller att möjligheten att utnyttja avdragsrätten skjuts upp till dess att de skattepliktiga transaktionerna regelbundet börjar äga rum.

⁽¹⁾ EGT C 209, 4.7.1998.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 21 mars 2000

i mål C-217/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Hauptzollamt Hamburg-Jonas mot LFZ Nordfleisch AG ⁽¹⁾

(”Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Exportbidrag — Återkallelse av begäran om förskottsbetalning — Inverkan på ställd säkerhet”)

(2000/C 149/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden L. Sevón, referent, samt domarna P. Jann och M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 21 mars 2000 avkunnat dom i mål C-217/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Jonas och LFZ Nordfleisch AG, angående tolkningen av artikel 33.1 andra stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216), i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1615/90 av den 15 juni 1990 (EGT L 152, s. 33; svensk specialutgåva, område 3, volym 32, s. 248), jämförd med artikel 29 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EGT L 205, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 19, s. 55). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Bestämmelserna i artikel 33.1 andra stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1615/90 av den 15 juni 1990, jämförda med artikel 29 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, inte är tillämpliga på situationen för en exportör som, efter att till de nationella behöriga myndigheterna ha ingett en ansökan om förskottsbetalning av exportbidrag för en vara som har placerats i tullager i enlighet med artikel 29.2 i förordning nr 3665/87, återkallar sin ansökan för att återinföra den nämnda varan till gemenskapens tullområde, men ändå erhåller förskottsbetalning av det exportbidrag som inledningsvis begärts.